

Την Αγγελική Μηνιάτη αποχαιρέτησε και ο Διευθυντής του Μουσείου ΜΠΕΝΑΚΗ, με τα πιο κάτω συγκινητικά λόγια:

«Φέρνοντας στο νου μου την Αγγελική Μηνιάτη, όπως την γνώρισα και την έζησα από κοντά στο διάστημα των τελευταίων 15 χρόνων, αισθάνομαι να κατακτά την συνείδησή μου μια ολοκάθαρη εικόνα δυναμικής ζωντανίας και πηγαίας προσφοράς. Η καθημερινή παρουσία της στο χώρο της δουλειάς, η ενεργητική της συμπαράσταση σε κάθε δύσκολη στιγμή, η ασιγγούνευτη δωρεά της πλούσιας εμπειρίας της, η έγνοια της για τους ανθρώπους και για τα πράγματα, δεν ξεχνιούνται εύκολα από τους συνεργάτες της στο Μουσείο Μπενάκη. Όπως δεν ξεχνιέται εύκολα το υπόδειγμα της αντοχής της στις αντιξοότητες των καταστάσεων και των καιρών, η θετική πάντοτε προσδοκία της για το τελικό αποτέλεσμα του επιτελούμενου έργου, η αγωνιστική της διάθεση και η μαχητική της ιδιοσυγκρασία.

Όποιος είχε την τύχη να την γνωρίσει από κοντά, πίσω από τις ιδιόρρυθμες συ-

χνά εκδηλώσεις της, έβλεπε να προβάλλει ένας συναισθηματικός κόσμος πλούσιος σε συγκινήσεις, ασκίαστες από τα επώδυνα αποτυπώματα μιας ζωής που δεν έμεινε αμέτοχη στο ιστορικό δράμα του τόπου μας. Είναι γνωστοί άλλωστε οι αγώνες της Αγγελικής Μηνιάτη για τη θέση της Ελληνίδας μέσα στην κοινωνία, για την καταπολέμηση του αναφαλβητισμού, για την εξύψωση του νομικού κύρους, για τον εκδημοκρατισμό των θεσμικών πλαισίων, για την καθιέρωση ενός νέου ήθους στις συμπεριφορές.

Είδε τους φίλους και τους συναγωνιστές της να φεύγουν νωρίτερα, πρώτα ο Αλέξανδρος και η Μαρία Σβώλου, αργότερα η Αγνή Ρουσοπούλου, κι όλοι εκείνοι της ηρωικής γενιάς. Δεν έχασε ωστόσο ποτέ το κουράγιο της, δεν παραιτήθηκε ποτέ. Γιατί πίστευε μέσα της βαθειά ότι το μήνυμά της αρετής αναμεταδίδεται με την ανθρώπινη επικοινωνία, ότι το ζωντανό παράδειγμα αξίζει πολύ περισσότερο από τις όποιες θεωρητικές επιταγές, ότι η δύναμη της αισιοδοξίας ξεπερνά τα φράγματα που

ορθώνουν μπροστά μας τα χάσματα των γενεών, η φαινομενική διακοπή της συνέχειας, η οριστική των ειδώλων.

Από το Μουσείο Μπενάκη θα λείπει η εκρηκτική λάμψη των εκδηλώσεών της, η πικρή συχνά διατύπωση του σοφού της λόγου, αλλά και το αυθόρμητο χιούμορ της. Θα μένει όμως στη μνήμη μας η ζεστασιά της ανάμνησης, ενός ταγμένου ανθρώπου που δεν αγαπούσε τα μακρινά ταξίδια. Κι αυτή ακριβώς η ανάμνηση είναι που με συνεπαίρνει ενώ προσπαθώ να ευχηθώ το καλό κατευώδιο στην αγαπημένη μας Κική».

Άγγελος Δεληβορριάς

Την κηδεία της Αγγελικής Μηνιάτη παρακολούθησε το Διοικ. Συμβούλιο και αρκετές από τις παλιές συνεργάτριές της στο Σύνδεσμο. Τον επικήδειο εξεφώνησε η Πρόεδρος του Σ.Δ.Γ. Καθ. Α. Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου. Το Δ.Σ. κατέθεσε στεφάνι στη σορό της, εξέδωσε ψήφισμα και προσέφερε το ποσό των 50.000 δρχ. για τον «ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ».